

ledes vilde være Tale om. Jeg skal, som sagt, ikke gaae ind paa de mange Smaating, som jeg synes ikke kunne betragtes paa anden Maade, end som uheldigviis undslupne en Taler; jeg skal saameget mindre gjøre det, som vedkommende Taler selv har erkjendt, at han ikke kjendte Sagen saa aldeles nsie. Jeg troede imidlertid, at man dog i det Mindste kjendte Sagens historiske Omrids, og at man meget godt vidste, at det sjællandske Jernbaneselskab allerede første Gang havde andraget paa en sydsjællandsk Jernbane, før Hr. Krøhnke var kommen frem med sit Forslag, saa at man ikke kunde komme med et saadant Argument, som at Diet var blevet aabnet paa det sjællandske Jernbaneselskab derved, at Hr. Krøhnke var kommen frem. Jeg skal heller ikke lægge Vægt paa, at man troer, at det sjællandske Jernbaneselskabs Dine ved denne Discussion her i Salen skulle blive aabne for de gode Udsigter ved at bygge en Bane til det nordlige Sjælland, til Holbæk og Rallundborg; det fremgaaer af Jernbanesagens Acter, som vel engang vilde komme frem, at det sjællandske Jernbaneselskab saameget mindre har kunnet gaae ind paa at lægge en Ostbane, ikke mindst, saaledes som man idag har antydet, med Udgangspunkt imellem Kjøbenhavn og Roeskilde, som det netop med Tanken henvendt paa senere at komme til at bygge en nordvestsjællandsk Bane til Holbæk og Rallundborg, nødvendigviis maatte gaae ud fra et andet Udgangs- og Skjæringspunkt, nemlig enten fra Borup eller Ringsted. Jeg kan forsikre om — og det fremgaaer ogsaa af Sagens Acter — at man ligesaa det Dieblit af, at man tænkte paa at bygge Jernbanen til Roeskilde, har tænkt sig Ringsted som det senere Skjæringspunkt, idet Ringsted maatte blive det naturlige Skjæringspunkt, naar der engang skulde bygges en vestsjællandsk Bane og en Sydbane. Alt dette skal jeg imidlertid ikke gaae videre ind paa. Hvad der har undret mig meget, ere de Ytringer, der ere fremkomne om Garantien, og jeg nægter ikke, at denne Forundring er bleven stærkere, naar jeg betænkte, hvem det var, der væsentligt havde fremdraget Spørgsmaalet om Garantien; jeg tilstaaer, at jeg har undret mig meget over, at saadanne Antydninger, som de,

der ere faldne om Garantien, ere komne fra en mercantil dannet Mand. Det ærede Medlem (Melchior) meente, at der ved Garantien maatte opnaaes Noget for det sjællandske Jernbaneselskab, idet han spurgte om, hvad det vilde med den, dersom der ikke opnaaedes Noget ved Garantien. Hvad Selskabet vil med Garantien? Garantien er det en Nødvendighed fra det Dieblit af, at det første Udlæg til dets Prioritetsobligationer er blevet garanteret. Man kan ikke have to Slags Prioritetsobligationer, nogle, som ere garanterede, og andre, som ikke ere det. Enhver, der kjenner et Marked, maa vide, i hvilken Priis ikke garanterede Obligationer vilde komme til at staae ligeoverfor de garanterede, selv om begge vare lige sikre. Der gives Momenter, der bestemme Priserne for enhver Ting, som i mange Henseender ere usattelige, men som ikke desto mindre have den største Betydning. Hvad der er Tale om, er om at sikre Selskabet en rimelig Priis for de af det udstedte Prioritetsobligationer, at sikre det ved en Garanti, der ikke vil komme til at bethyde Noget for Staten. Det er blevet bemærket, at det sjællandske Jernbaneselskab i den sidste Tid har havt 5 pCt. af sine Actier, og det er altsaa vist, at selv om disse Baner, der nu foreslaaes anlagte, og hvorfor der vil blive optaget garanterede Prioritetslaan, i de første Aar kun skulde give 3 pCt. eller endog saa kun 2 pCt., da vilde dog Tabet derved kunne dækkes af det Overskud, som kan ventes at falde paa Banerne fra Kjøbenhavn til Korsør og fra Kjøbenhavn til Helsingør. Garantien har altsaa i Virkeligheden ingen pecuniær Betydning for Staten; den har heller ikke nogen pecuniær Betydning for det sjællandske Selskab, men den har en meget stor moralisk Betydning for Selskabet, fordi det ikke vil kunne opbringe de til Anlægget af den nye Bane fornødne Capitaler, naar den ikke har denne nominelle Garanti. Jeg skal endnu tilslade mig at gjøre opmærksom paa een Ting. Man spørger: „Hvorfor har det sjællandske Jernbaneselskab indskrænket sig til at forlange den her omhandlede Concession, hvorfor har det ikke forlangt en hyderligere Concession paa den Bane, som det ærede Medlem nu har søgt at aabne dets Dine for, nemlig Conces-